

ledes paa den politiske Situation, staar det ogsaa for mig som en nærliggende Mulighed, at Spørgsmaalet om en Grundlovsforandring kan komme op for ramme Alvor, og der holder jeg mig til mine egne Tænkter alene. Vi have jo saavel fra det ærede Medlem fra Hørningkredsen (Neergaard) som fra det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds hørt Udtalelser om, at de mente, at naar den parlamentariske Praksis, som de have indledet ved Forliget, har sætnet sig i nogle Aar — jeg er ganske vist ikke endnu ganske klar over, hvad det er for en Praksis; vi have jo kun en Gang set denne Praksis ført ud i Livet, men maatte blive vi i kommende Aar mere klare over, hvad det er for en Praksis — jeg siger, naar den har sætnet sig, saa have jo de ærede Medlemmer bebudet, at de ville jøge at faa denne Praksis grundlovsfæstnet. Jeg kan ikke nægte, at ligesom jeg er overbevist om, at vi maa have en Grundlovsforandring heri Landet, at vi maa finde andre og mere betryggende og sikrere Former, der skulde skaffe dette Ting den Indflydelse, som efter den Opfattelse, jeg som Tilhænger af den almindelige Valgret har, virkelig tilkommer det — jeg siger, jo mere det bliver mig klart, at det er noget saadant, man stiller henimod, desto mere finder jeg det ogsaa betænkeligt at give nogenstuehelt Baaben fra sig, som Folketinget har i denne Kamp, desto mere betænkeligt finder jeg det at udlevere eller give Afkald paa en eneste Rettighed, som dette Ting har, fordi det vilde stille os svagere under Forhandling om en saadan Grundlovsforandring. Det vilde svække hele vor Stilling. Jeg kan ikke nægte for mig selv, at Grundlovens § 32 er en af de Paragraffer, der virkelig giver dette Ting Rettigheder. Det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Vossen) henpegede allerede forleden Dag paa, at der er en Paragraf i Grundloven, der taler om en Fællesafstemning mellem Tingene. Det er ganske vist en Paragraf, som hidtil ikke er bleven benyttet, og som foreløbig ingen Udfigt har til at blive benyttet, skønt ligst jo ikke altid lader sig forudsæ eller beregne forud, men vi maa jo alle være klare over, at under de Forhandlinger om Løsningen af den politiske Konflikt, der have været oppe, har Spørgsmaalet om Fællesafstemning til Afgørelse af visse meget vigtige og betydelige politiske Spørgsmaal jo spillet en meget betydelig Rolle, og det fejler jo ikke, at faa vi overhovedet Spørgsmaalet om en Grundlovsforandring op igen, vil det komme til at spille en betydelig Rolle paa ny. Men da kan jeg ikke se rettere, end at da kan dette Ting grumme let komme til

at svække hele sin politiske Stilling, hvis det fraviger noget som helst af den Ret og af de Krav, som Grundlovens § 32 giver det. Grundlovens § 32 giver dette Ting en Ret til at have et Medlem for hver 16,000 Indbyggere her i Landet. Jeg siger, det er en Ret, en Ret, som ikke blot dette Ting, men først og fremmest vore Vælgere have, og det er en Ret, som jo sikket særlig i vort Forhold til det andet Ting spiller en betydelig Rolle. Jeg kan ikke sige andet end, at med Udfigten til at komme ind paa en Forhandling om en Grundlovsforandring, ved hvilken vort Forhold til det andet Ting overhovedet vil blive stillet frem i første Linie — jeg tænker, at en saadan Grundlovsforandring netop vil gaa ud paa at regulere vort Forhold til det andet Ting — tror jeg ikke, vi bør foregribe denne Sag ved at give Afkald paa noget af den Ret, der ligger i Grundlovens § 32. Jeg kan derfor ikke være med til en saadan Løsning som den af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) antydede, ved hvilken man forandrede 16,000 til 20,000. Jeg tror, man vilde derved svække dette Tings Stilling over for det andet Ting ganske betydelig. Vi have her i Tinget Krav paa at have et Medlemsantal, der svarer til 1 Medlem for hver 16,000 Indbyggere. Skulde vi formindste Medlemsantallet — fra det Krav, vi have — til at være som 1 til 20,000, vil jeg sige, at saa burde i hvert Tilfælde dette opvejes ved, at man ganske anderledes underbyggede Folketingets politiske Stilling i Forfatningslivet, end den nu er underbygget. Jeg kunde for mit Vedkommende ikke være med til en saadan Grundlovsforandring, uden at der til Gengæld for det, som Folketinget da opgav, blev gjort os Indrømmelser af en saadan Natur, at man kunde sige, at de virkelig stode i et rimeligt Forhold til, hvad man opgav. Derfor forekommer det mig, at saaledes som denne Sag nu foreligger, er der for os ikke væsentlig andet at gøre, end fuldt ud at stille os paa Grundlovens § 32 og forlange en Gennemførelse af denne og en Gennemførelse, der ikke blot hævder dette Tings Ret til en Repræsentation som 1 : 16,000, men som tillige giver en virkelig retfærdig Fordeling, ved hvilken man ikke giver den ene Samfundsklasse større Rettigheder end den anden Samfundsklasse.

Sjægsbro: Siden jeg i Jorgaars havde Ordet, er der fremkommet flere Indvendinger imod, hvad jeg da anførte, men for en Del angaa disse Indvendinger Ting, som efter min Mening slet ikke ligge for ved